OFFICIUM APPARITIONIS S. JACOBI APOSTOLI, ET HISPANIARUM PATRONI.

DUPLEX.

DIE XXIII. MAII.

In festo Apparitionis sancti Jacobi Apostoli, & Hispaniarum Patroni. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona. Accéssit ad Jesum Mater filiôrum Zebedæi. cum reliquis de Laudibus. 6. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica, & loco ultimi, Psalmus. Laudâte Dóminum omnes Gentes.

Capitulum. 1. *Cor.* 4. *b*

FRatres, Puto quòd Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo, & Angelis, & homínibus.

Hymnus.

DEfénsor alme Hispániæ,
Jacôbe, vindex hóstium,
Tonítrui quem filium
Dei vocâvit Filius.

Huc cœli ab altis sédibus
Convérte dexter lúmina,
Audîque læti débitas
Grates, tibi quas sólvimus.

Grates refert Hispánia,
Felix tuo quæ nómine.
Ductûque perstat líbera,
Vitátque Gentis dédecus.

Tu, cùm jacêret bárbaris
Cedens, & impar hóstibus,
Præsens inexpugnábile
Robur dabas Ramírio.

Tu, bella cùm nos cingerent,
Es visus ipso in prælio,
Equôque, & ense acérrimus,
Mauros furéntes stérnere.

Per te redémptæ Vírgines
Laudis repéndunt cántica,
Nosque à tribúto líberi,
Hymni tribûtum péndimus.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
Et nunc, & omne in sæculum.
Amen.

℣. Constítues eos Príncipes super omnem terram, allelúia. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine, allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona. Visitâvit nos per sanctum suum Apóstolum, & fecit salûtem de inimícis nostris, Dóminus Deus noster, allelúia.

Oratio.

DEus, qui Hispaniârum Gentem beáto Jacóbo Apóstolo tuo protegéndam misericórditer tribuísti, & per eum ab

ab imminénti exítio mirabíliter liberáſti : concêde quæſumus, ut eôdem protegénte pace perfruâmur ætérna. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Chriſtum Regem triumphántem in terris, * Veníte adorêmus, allelúia. Pſalmus. Veníte, exultêmus.

Hymnus.

Jacôbum célebret fortis Ibéria ;
Jacôbum méritis tollat honóribus,
Per quem, barbárici néſcia fœderis,
Victrix imperat hóſtibus.

Vectîgal trúcibus péndere flébile
Urgêtur dóminis imperióſiùs ;
Centenáſque lupis ſpontè rapácibus
Lectas ſiſtere Vírgines.

Aversâta nefas, arma ferócior
Poſcit mox Arabem, fida Ramírio,
It contrà : número ſed nimis ímpari
Virtus cédere cógitur.

Quid ſperâre datur ? Prómicat æthere
Proles horrífici clara tonítrui,
Lunatáſque ácies, ágmina bárbara
Sacro lúmine díſjicit.

Ardens in médios fertur acínaces,
Inſtátque attónitis ; úndique pávidos
Maurôrum cúneos rumpit & íntegra
Victor próterit ágmina.

Eſto exercítuum non ſuperábili
Ductóri, ac Dómino, jugis honor Patri,
Cum Prole Unígena, almôque Pneúmate,
Per labéntia ſæcula.
Amen.

Antiphonæ, Pſalmi, ℣. primi, ſecundi, & tertii Nocturni de Communi Apoſtolorum tempore Paſchali.

In primo Nocturno.

De libro ſecúndo Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 11.

Lyſias, procurâtor regis, & propínquus, ac negotiórum præpóſitus, gráviter ferens de his, quæ accíderant, congregátis octogínta míllibus, & equitâtu univérſo, veniêbat advérsùs Judæos, exíſtimans ſe civitâtem quidem captam Géntibus habitáculum factûrum, templum verò in pecúniæ quæſtum, ſicut cétera delúbra Géntium, habitûrum, & per ſingulos annos venâle ſacerdótium : nuſquam recógitans Dei poteſtâtem, ſed mente effrenâtus, in multitúdine péditum, & in míllibus équitum, & in octogínta elephántis confidêbat. Ingréſſus autem Judæam, & apprópians Bethſúræ, quæ erat in angúſto loco, ab Jeroſólyma intervállo quinque ſtadiôrum, illud præſidium expugnâbat. ℟. Procédens Jeſus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Jacôbum Zebedæi, & Joánnem fratrem ejus, in navi, * Et vocâvit eos : qui ſtatim relíctis rétibus, & patre, ſecúti ſunt Dóminum, allelúia. ℣. Erant Jacôbus, & Joánnes fratres in navi cum Zebedæo patre eôrum, reficiéntes rétia ſua. Et vocâvit.

Lectio ij.

Ut autem Machabæus, & qui cum eo erant, cognovérunt expugnári præſidia, cum fletu & lácrymis rogábant Dóminum, & omnis turba ſimul, ut bonum Angelum

gelum mítteret ad salûtem Israël. Et ipse primus Machabæus, sumptis armis, céteros adhortâtus est simul secum periculum subîre, & ferre auxílium frátribus suis. Cùmque páriter prompto ánimo procéderent, Jerosólymis appáruit præcédens eos eques in veste cándida, armis áureis hastam vibrans. Tunc omnes simul benedixérunt misericórdem Dóminum, & convaluérunt ánimis: non solùm hómines, sed & béstias ferocíssimas, & muros férreos paráti penetrâre.

℟. Vocâvit ad se Dóminus Jacôbum Zebedæi, & Joánnem fratrem Jacóbi, & fecit ut essent secum inter duódecim, & ut mítteret eos prædicâre. * Et impósuit eis nómina Boanérges; quod est Filii tonítrui, allelúia. ℣. In omnem terram exîvit sonus eôrum, & in fines orbis terræ verba eôrum. Et.

Lectio iij.

IBant ígitur prompti, de cœlo habéntes adjutôrem, & miserántem super eos Dóminum. Leônum autem more irruéntes in hostes prostravérunt ex eis úndecim míllia péditum, & équitum mille sexcéntos: univérsos autem in fugam vertérunt, plures autem ex eis vulneráti nudi evasérunt. Sed & ipse Lysias túrpiter fúgiens evâsit. Et quia non insensâtus erat, secum ipse réputans, factam erga se diminutiônem, & intélligens invíctos esse Hebræos, omnipoténtis Dei auxílio inniténtes, misit ad eos: promisitque se consensûrum ómnibus, quæ justa sunt, & Regem compulsûrum amîcum fieri. Annuit autem Machabæus précibus Lysiæ, in ómnibus utilitáti cónsulens.

℟. Cùm venísset Jesus in domum príncipis Synagógæ, * Non permîsit intrâre secum quemquam, nisi Petrum, & Jacôbum, & Joannem, & patrem, & matrem puéllæ, allelúia. ℣. Et dixit: Nolíte flere, non est mórtua puélla, sed dormit. Non permîsit. Glória Patri. Non permîsit.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

INter innúmera, eáque máxima beneficia, quæ beáto Jacóbo Apóstolo, ac Tutelári suo munificentíssimo accépta refert Hispánia, illud in primis memorándum, & ætérna grati ánimi significatiône recoléndum est, quod ad Clavígium, Rivógiæ montem, olim obtínuit. Cùm enim Saracéni, Hispániæ latíssimè dominántes, centum núbiles puéllas à Christiánis exígere consuevíssent, eásque Abderramânus, potentíssimus ipsôrum Rex, tribúti nómine, repræsentári sibi minàci legatiône flagitâret, Ranimîrus, qui Legiônis Regnum nuper adíerat, ad effróntem Mauri postulántis audáciam totus inhórruit: certúsque extrêma quæque experíri pótiùs, quàm tantum Christiánæ Fídei probrum, tantam nómini Hispáno labem aspérgere; aut pati, ut Christianæ Vírgines Mauris, id est, margarítæ porcis, innocéntes agnæ voràcibus lupis traderéntur, ex tota ditiône, quotquot erant armis idónei ad signa vocâvit; coactôque exércitu, quem Præsules, Sacerdótes, aliíque Viri sacri, ùt in commúni discrímine, spontè sequebántur, in Maurôrum fines ultrò animôsus irrûpit. Abderramânus contrà poténtia túmidus, repúlsa ferox, & Ranimíri provocatiône

catiône ferócior, auctis novo deléctu veteránis cópiis, Africa étiam in auxílium evocáta, ímpigrè Christiánis occúrrit.

℟. Assúmpsit Jesus Petrum, & Jacôbum, & Joánnem fratrem ejus, & duxit illos in montem excélsum seórsum, * Et transfigurâtus est ante eos, allelúia. ℣. Et ecce apparuérunt illis Móyses & Elías cum eo loquéntes. Et.

Lectio v.

AD Alvéldam, Rivógiæ óppidum, collátis signis, totis utrímque víribus, & tanta contentiône depugnâtum est, ut atrox, cruentâque dimicátio diem extráxerit, ancípiti semper, & pendénte victória: donec ea sub noctem in Mauros jam inclinánte, Ranimírus fatigátas, & promptissimôrum nece imminútas cópias in próximum collem, cui Clavígio nomen est, opportúnè subdúxit. Loco pro témpore munito, & vulnerátis cura adhíbita, in supréma rerum desperatiône, luctúque, omnes, ùt fit, in vota, & preces effúsi. Regem mœrôre conféctum, & de suôrum salûte sollícitum, anxiúmque, somnus oppréssit. Dorniénti objécta est spécies viri augústior, quàm pro humáno hábitu; & sciscitánti quisnam esset? Sum, inquit, Jacôbus Apóstolus, cui à Dómino Hispániæ tutêla commíssa est. Ne time: manè ádero, & me duce, de circumfúsa Saracenôrum multitúdine illústrem victóriam reportâbis. Rex ad has voces evígilans, & núntio lætus, Præsules, Magnátes, Duces ad se vocat, & de re tota edóctos, ac cœléstibus promíssis animátos, mílitum étiam ánimos érigere, manípulos ordinâre, aciémque instrúere jubet.

℟. Potéstis bíbere cálicem quem ego bibo? aut baptísmo, quo ego baptizor, baptizári? dixit Jesus Jacóbo & Joánni filiis Zebedæi. * At illi dixérunt ei, Póssumus, allelúia. ℣. Calicem quidem, quem ego bibo, bibêtis; & baptísmo, quo ego baptizor, baptizabímini. At illi.

Lectio vj.

TUm, signo dato, Hispáni è vértice montis, velut impávidi leónes, aut ursi præcípites ruunt, irruúntque in Mauros, mira alacritâte, magnísque vócibus sanctum Jacôbum ingeminántes. Apóstolus, utì erat pollícitus, equo ínsidens candidíssimo, níveum vexíllum præferens, gladióque fulmíneo minax, Hispános suos anteîre, atque in hostem dúcere visus est, equôque, & ense acérrimus Mauros furéntes stérnere, ac proculcâre; ponè sequéntibus Hispanis, & per attónitas jam phalánges terrôrem, & stragem latè spargéntibus. Deíndè afflíctæ, ac lácerae illæ Hispanôrum relíquiæ, cæsis septuagínta círciter Saracenôrum míllibus, réliquis profligátis, jugo Máuricæ servitûtis excússo, & turpíssimo vectigáli prorsùs abólito, de hoste superbíssimo, & paulò antè victôre, gloriôsè páriter, ac miraculôsè triumphárunt. Rex, Præsules, Magnátes, Duces, victórque exércitus, secúndùm grátias Deo actas, univérsam Hispániam beáto Jacóbo vectigâlem fecêre certæ mensúræ fruménti, vinique pro síngulis terræ júgeris, primitiârum more, ex voto pendéndæ. De quo extat luculéntum Ranimíri Regis Diplôma, aliorúmque étiam Regum Diplómatis insértum,

sértum, confirmatúmque, Romanôrum Pontíficum Decrétis roborâtum, & perpétua ad hodiérnam diem observántia ratum, ac firmum. Porrò victóriam ádeò mirábilem, & Hispániæ salutârem, Deo, ac beáto Jacóbo Patróno suo adscribéndam, Hispánia ipsa anniversária gratitúdine, ac celebritâte profitêtur.

℟. Assúmpsit Jesus Petrum, & Jacôbum, & Joánnem secum, & cœpit pavêre, & tædere: * Et ait illis: Tristis est ánima mea usque ad mortem, allelúia. ℣. Sustinête hìc, & vigilâte mecum. Et ait illis. Glória Patri. Et ait illis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 20.

IN illo témpore: Accéssit ad Jesum Mater filiôrum Zebedæi cum fíliis suis, adórans & petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homilía Venerábilis Bedæ Presbyteri.

CRedéndum est, quòd illa máximè causa, vel muliebrem matris afféctum, vel carnáles adhuc discipulôrum ánimos ad hæc postulánda concitáverit, quia meminíssent sermônis Dómini, cùm ait: Cùm séderit Fílius hóminis in sede majestâtis suæ, sedébitis & vos super sedes duódecim; noscéntque se inter discípulos speciáliùs à Dómino diligi, se speciáliùs cum beáto Petro cónscios sæpè factos arcanôrum, quæ ignorárent céteri, quod frequens sancti Euangélii textus índicat.

℟. Misit Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclésia. * Occîdit autem Jacôbum fratrem Joánnis gládio, allelúia. ℣. Ecce ego mitto ad vos Prophétas, & sapiéntes, & scribas, & ex illis occidêtis. Occîdit.

Lectio viij.

HInc est enim, quòd ipsis quoque, quómodò Petro, novum ab illo nomen impónitur: ùt sicut ille, qui priùs Simon dicebâtur, per fortitúdinem, ac stabilitâtem fidei impugnábilis vocábulum Petri méruit; ità & isti Boanérges, hoc est, Filii tonitrui vocaréntur: quia vidélicet & vocem Patris super Dóminum in monte clarificâtum unà cum Petro audírent, & plura áliis discípulis mysteriôrum secrêta cognóscerent.

℟. Iste est qui ante álios Apóstolos primus plantâvit Ecclésiam sánguine suo: * Cujus corpus in Gallæciam delâtum per totum orbem glória illustrâtur, allelúia. ℣. O sidus, ô decus Hispániæ, sancte Jacôbe Apóstole, intercêde pro nobis ad Deum qui te elêgit. Cujus corpus. Glória Patri. Cujus corpus.

Lectio ix.

QUia verò iídem filii Zebedæi promptum gerébant ánimum ad bibéndum cálicem Dómini, constat eos cum céteris Apóstolis dignitâtem sédium, quam quærébant, accepísse; non tamen ea distinctiône, qua petébant, sed ambo priùs ad sinístram ejus ad tempus, ambo nunc ad déxteram ejus sedêre perpétuò meruérunt. A sinístris quippè Christi sedébant, cùm regéndis in hac vita fidélium pópulis Apostólico jure præsidérent, illo nimírùm in regno, de quo ipse ait: Regnum Dei intra vos est. Sedent à dextris nunc in illa,

illa, quæ mortem nescit, vita; júdices mundi cum illo, utrámque hanc sedem illis ipso Fílio cum Patre paránte.

Te Deum laudâmus.

AD LAUDES,

& per Horas, Aña.

ACcéssit ad Jesum Mater filiôrum Zebedæi cum filiis suis, adórans, & petens áliquid ab eo, allelúia. Psalmus. Dóminus regnâvit. cum reliquis de Dominica. Aña. Dic, ut sédeant hi duo filii mei, unus ad déxteram tuam, & unus ad sinístram in regno tuo, allelúia. Aña. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitûrus sum? Dicunt ei: Póssumus, allelúia. Aña. Cálicem quidem meum bibêtis: sedêre autem ad déxteram meam, & ad sinístram, non est meum dare vobis, sed quibus parâtum est à Patre meo, allelúia. Aña. Quicúmque volúerit inter vos major fieri, sit vester minister, allelúia.

Capitulum. 1. *Cor.* 4. *b*

FRatres, Puto quòd Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo, & Angelis & homínibus.

Hymnus.

DEfénsor alme Hispániæ,
Jacôbe, vindex hóstium,
Tonítrui quem filium
Dei vocâvit Fílius.

Huc cœli ab altis sédibus
Convérte dexter lúmina,
Audîque læti débitas
Grates, tibi quas sólvimus.

Grates refert Hispánia,
Felix tuo quæ nómine,
Ductûque perstat libera,
Vitátque Gentis dédecus.

Tu, cùm jacêret bárbaris
Cedens, & impar hóstibus,
Præsens inexpugnábile
Robur dabas Ramírio.

Tu, bella cùm nos cíngerent,
Es visus ipso in prælio,
Equôque, & ense acérrimus,
Mauros furéntes stérnere.

Per te redémptæ Vírgines
Laudis repéndunt cantica,
Nosque à tribúto líberi
Hymni tribûtum péndimus.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
Et nunc, & omne in sæculum.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, allelúia. ℟. Et facta ejus intellexérunt, allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Mirábilem sancti Jacóbi Apóstoli hódiè psalléntes victóriam, máximo cum gáudio laudêmus nomen Dómini, allelúia. Oratio.

DEus, qui Hispaniârum Gentem beáto Jacóbo Apóstolo tuo protegéndam misericórditer tribuísti, & per eum ab imminénti exítio mirabíliter liberasti: concêde quæsumus, ut eôdem protegénte pace perfruâmur ætérna. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam, Aña. Dic, ut sédeant. Capitulum. Fratres, Puto quòd Deus. ùt suprà.

℟. breve. In omnem terram exîvit sonus eôrum, * Allelúia, allelúia. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eôrum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. In omnem.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram, allelúia. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine, allelúia.

Ad Sextam, Antiphona.
Potéstis bíbere Cálicem.

Capitulum. 1. Cor. 4. c

NOs stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles.

℟. breve. Constítues eos príncipes super omnem terram,* Allelúia, allelúia. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Constítues. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus, allelúia. ℟. Nimis confortâtus est principâtus eôrum, allelúia.

Ad Nonam, Antiphona.
Quicúmque volúerit.

Capitulum. 1. Cor. 4. d

NAm si decem míllia pædagogôrum habeâtis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Euangélium ego vos génui.

℟. br. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus, * Allelúia, allelúia. Nimis. ℣. Nimis confortâtus est principâtus eôrum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Nimis. ℣. Annuntiavérunt ópera Dei, allelúia. ℟. Et facta ejus intellexérunt, allelúia.

Ad Vesperas, Antiphonæ de Laudibus. ℣. Psalmi ùt in secundis Vesperis de Communi Apostolorum. Capitulum & Hymnus, ùt in primis Vesperis. ℣. Nimis honoráti sunt amici tui Deus, allelúia. ℟. Nimis confortâtus est principâtus eôrum, allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.
O beâtum Apóstolum, qui inter primos eléctus, primus ómnium Apostolôrum Dómini cálicem bíbere méruit! O gloriôsum Hispániæ regnum, tali pignôre, ac patróno munîtum, per quem fecit illi magna, qui potens est, allelúia.

Oratio.

DEus, qui Hispaniârum Gentem beáto Jacóbo Apóstolo tuo protegéndam misericórditer tribuísti, & per eum ab imminénti exítio mirabíliter liberásti: concéde quæsumus, ut, eôdem protegénte, pace perfruâmur ætérna. Per Dóminum nostrum.

Si occurrat hoc Festum extra tempus Paschale celebrari, serventur Rubricæ Breviarii, & Missalis Romani.

HISPANIARUM.

SAnctissimus Dominus noster Benedictus Papa XIV. Episcoporum Hispaniæ precibus benignè inclinatus suprascriptum Officium cum Missa Apparitionis sancti Jacobi Apostoli, ac Hispaniarum Patroni approbavit, ac ab omnibus tam Sæcularibus, quàm Regularibus, qui ad Horas Canonicas tenentur, in Civitate, & Diœcesi Compostellana, sub Ritu Duplici secundæ Classis; in ceteris verò Hispaniarum Provinciis sub Ritu Duplici minori recitari, ac respectivè celebrari posse indulsit, atque concessit. Hac die 27. Julii 1750.

D. F. Cardinalis Tamburinus, Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

T. Patriarcha Hierosolymitanus, Secret.